

— Вие не любите Господа нашъ Исусъ Христосъ, вие не вѣрвате въ светата нераздѣлна Троица, не признавате светото причастие и не приемате Христовата кръвь, не се молите съ надежда на света Богородица Мария, не се кланяте на честния кръсть Господенъ, не цѣлувате съ страхъ и любовъ иконитѣ на Господа, Богородица и всички светци, не почитате евангелскитѣ и апостолски думи...

Маринъ седна. Следъ него стана Ловешкиятъ митрополитъ.

— Вие смѣтате, че пророцитѣ сжъ говорили по свой умъ, а не чрезъ Светия Духъ... Вие не почитате светцитѣ и не се кланяте на тѣхнитѣ мощи... Вие хулите светата литургия и всички молитви, предадени на християнитѣ отъ апостолитѣ и светитѣ отци... Вие не смѣтате, че всички твари, видими и невидими, сжъ създадени отъ Бога, а отъ Сатана...

Следъ Ловешкия стана митрополита на Дръстъръ.

— Защо изопачавате евангелскитѣ и апостолски думи и не ги четете тѣй, както сжъ ги написали светитѣ мъже? Защо смѣтате, че църковнитѣ чинове не сжъ наредени отъ Господа и отъ апостолитѣ? Не бѣше ли казалъ Исусъ: „Симоне Йонинъ, паси овцетѣ ми“. Не остави ли той на замѣстницитѣ на Симонъ Петра да продължатъ дѣлото му до скончание вѣка? Не сжъ ли църковнитѣ иерарси замѣстници на Петра?

Подиръ Дръстърския, се изправи Овечкиятъ.

— Обвинени сте, че хулите честната женитба на людетѣ и богатитѣ, които носятъ брачни ризи съ благоговение... Обвинени сте, че хулите ония, които удатъ месо и ги смѣтате недостойни да влѣзатъ въ царството Божие...

Овечкиятъ митрополитъ седна. Зашумѣха се глухъ шпоть богомилитѣ, раздвижиха се, размѣниха си знаци и погледи.

— Азъ не желая самъ да защищавамъ своята вѣра... — отвърна старецъ Мануилъ, — между насъ има много достойни и мъдри люде, които биха могли да ми помогнатъ въ тази тежка задача. Пуснете редомъ съ мене дѣдецъ